

Nr 309.

Av herr **Hansson** i Skediga, *angående lagstiftning om försäkring för olycksfall för blockledare för skada ådragen under arbete i sådan befattning.*

Enligt gällande bestämmelser i olycksfallsförsäkringslagen kunna blockledare, som under arbete i denna sin egenskap råka ut för skador, icke få ersättning av riks-försäkringsanstalten. Blockledare äro icke försäkrade mot olycksfall i arbetet liksom andra, vilka tjänstgöra i beredskap av det ena eller andra slaget. Detta innebär onekligen en verklig brist i lagstiftningen, som bör rättas till.

Ett exempel belyser på ett utmärkt sätt, huru orättvist lagen, sådan den nu är utformad, drabbar blockledare, som råka ut för olycksfall. En blockledare skulle under höbärgningen sin plikt likmätigt hjälpa en inkallad granne med skörden. Då dennes arbetsvagn var sönder, måste han först reparera den i sin egen smedja. Härvid bar det sig icke bättre än att en järnflisa träffade hans ena öga, som skadades så svårt, att det måste bortopereras. Förutom en lång och plågsam sjukhusvistelse medförde skadan, att hans arbetsförmåga i hög grad nedsattes, varigenom hans ekonomi avsevärt försämrades.

Det förefaller rimligt, att den ovannämnde blockledaren fått ersättning för den ådragna skadan. Detta har emellertid varit omöjligt för honom enligt gällande bestämmelser. Det kan påpekas, att han med anlitan- de av juridisk hjälp sökt erhålla ersättning av riks-försäkringsanstalten men utan någon framgång. Om emellertid blockledaren varit lejd av den inkallade för tillfället i fråga och utfört reparationen i dennes smedja, skulle hans krav på ersättning för olycksfallet kunnat bifallas. För vanlig uppfattning föreligger i realiteten ingen skillnad mellan dessa båda fall. Det framstår därför som en brist i lagstiftningen att han i det förra fallet måst förvägras ersättning och detta så mycket mer som lagen ålägger honom att hjälpa till blocket hörande grannar. Han har icke frivilligt utan på grund av tjänsteplikt försatts i den situation, som ledde till den så beklagliga olyckan.

För att råda bot för detta missförhållande bör gällande rätt kompletteras på så sätt, att blockledare, som skadas i detta arbete, få rätt till ersättning. Då sådana fall, där blockledare skadats under utövning av sin uppgift, säkerligen äro ganska få, böra de nya bestämmelserna få retroaktiv verkan från och med krigsutbrottet (september 1939). Som bekant var detta fallet med den helt nyligen utfärdade lagen om rätt till ersättning för krigsskada.

Med anledning av vad ovan anförts får jag hemställa,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte begära en lag om försäkring för olycksfall för blockledare för skada, ådragen under arbete i denna befattning, i analogi med vad som redan gäller för hemvärnsmän och luftskyddspersonal, och att lagen får retroaktiv verkan från och med krigsutbrottet i september 1939.

Stockholm den 23 januari 1944.

K. E. Hansson,
Skediga.
